

τάζονται ὅτι διάκεινται εἰς δυσάρεστον θέσιν· ὅσοι δὲ βαρύνονται καὶ εἰς τὰ ἐλαφρύτερα, νομίζουν ὅτι ἔχουν ὅλα τὰ κακὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ὡς ἕτεροι πάλιν, ἐξ ὧν οἱ μὲν μεταχειρίζονται τὰ καλὰ κακῶς, οἱ δὲ τάνάπαλιν, κάμνουν αὐτὰ νὰ φαίνωνται εἰς ἑαυτούς, ὅποια τὰ παρασκευάζουν ἐν τῇ φαντασίᾳ των.

Καὶ σὺ λοιπὸν ταῦτα σκεπτόμενος, μὴν ἀγανακτῆς διὰ τὰ παρόντα, μηδὲ λυπησῆαι ἂν μανθάνης, ὅτι οἱ ἐξώσαντές σε εὐτυχοῦν, διότι σὺν τοῖς ἄλλοις εἶναι μάταιαι καὶ ἐφήμεροι αἱ εὐτυχίαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅσῳ εἰς αὐτὰς ἐπαίρεται τις, τόσῳ εὐκολώτερον πίπτει, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ στάσεων, διότι οἱ πολιτευόμενοι ἐντὸς πραγμάτων παραγωγῶν καὶ ἀκαταστάτων, ὀλίγον ἢ μᾶλλον οὐδόλως διαφέρουσιν ἀπὸ τοῦς ἐν θαλάσῃ κυμαινομένους, οἵτινες πότε ἄνω ἢ κάτω, καὶ πότε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ ὠθοῦνται, καὶ ἂν ὀλίγον μόνον σφάλωσι, καταβυθίζονται ἐντελῶς· ἵνα δὲ μὴν ἀναφέρω τὸν Δροῦσον, τὸν Σκιπίωνα, τοὺς Γράκχους καὶ τόσους ἄλλους, μνημονεύω μόνον τὸν Κάμιλλον, ὅστις ὦν φυγὰς ἤλευθέρωσεν εὐκολώτερον τὸ Καπιτώλιον, καὶ τὸν Ἀριστείδην, ὅστις τοσοῦτο διέφερε μετὰ τὴν ἐξορίαν ἀπὸ τὸν Θεμιστοκλέα. Ὡστε ἔλπίζε καὶ σὺ, καὶ θέλεις ἐπανέλθῃ, διότι δὲν ἐξωρίσθης ἕνεκα ἀδικήματος· θέλουν δὲ σὲ ἐπιζητήσῃ, ὡς μανθάνω, καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκδιώξαντές σε, καὶ ὅλοι θέλουν σὲ ἐπιθυμήσῃ.

Ἐὰν ὁμως καὶ ὡς ἤδη εὕρισκεσαι μείνης, μὴν ἀγανακτῆς καὶ διὰ τοῦτο ποσῶς, διότι ἂν πεισθῆς εἰς τοὺς λόγους μου, δύνασαι, ἐὰν εὐαρεστησῆς, νὰ ἐκλέξῃς μέρος τι παραθαλάσσιον, ἐν ᾧ θέλεις καταγίνεσθαι γεωργῶν καὶ συγγραφέων, ὡς ὁ Ξενοφῶν καὶ ὁ Θουκυδίδης. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φιλοσοφικῆς

ἀσχολίας εἶναι ἐξαρκίστατον καὶ ἀρμοδιώτατον πρὸς οἰονδήποτε ἄνδρα, καὶ ὅπωςδήποτε πολιτευόμενον· ἔχει καὶ ἡ φυγὴ τὴν γόνιμον ἀσχολίαν τῆς· ὥστε ἂν ἐπιθυμῆς νὰ γίνῃς ὡς ἐκεῖνοι ἀθάνατος, μιμήσου αὐτούς, διότι ἔχεις ἤδη πάντα τὰ χρειώδη σου, καὶ δὲν πιστεύω νὰ ἐπιθυμῆς πλέον ἀξιώματα, διότι ἂν ὑπάρχη καὶ εἰς ταῦτά τι καλόν, Ἐπάτευσας ἤδη, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀπομένει εἰς τοὺς ἄρξαντας καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, καὶ τετάρτην φοράν, εἰμὴ κενὸς ἀριθμὸς γραμμάτων, ὅστις οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀποθανόντας ὠφελεῖ, διότι δὲν ἤθελες βεβαίως προτιμήσει νὰ ἦσαι μᾶλλον Κουρούενος ἢ Μάριος, ὅστις ἐπτάκις Ἐπάτευσεν, παρὰ Κικέρων.

Οὔτε Ἐγεμονίαν τινὰ ἐπιθυμεῖς, ἀφοῦ καὶ τὴν δοθεῖσάν σοι (α) ἀπεποιήθης νὰ δεχθῆς, καταφρονήσας καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς κέρδη, καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον τῆς Ἐξουσίας, ὑποκειμένης πάντοτε εἰς τοὺς θέλοντας δωρεάν νὰ τὴν συκοφαντῶσι. Καὶ εἶπον ταῦτα οὐχὶ διότι τὰ νομίζω ἀναγκαῖα πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ διότι ἀσκηθεῖς σὺ ἀρκούντως εἰς τὰ πολιτικά, καὶ μαθὼν ἐξ αὐτῶν τὴν διαφορὰν τῶν τρόπων τῆς ζωῆς, εἶσαι εἰς θέσιν ἄλλους μὲν ἐκ τούτων νὰ ἐκλέξῃς καὶ νὰ ἐπιδιώξῃς, ἄλλους δὲ νὰ ἀπωθήσῃς καὶ νὰ ἀποφύγῃς, διότι ὁ βίος ἡμῶν εἶναι βραχύς, καὶ ὀφείλομεν νὰ μὴ ζῶμεν καθ' ὅλα μόνον ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ νὰ χαρίζομεθα καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτούς. Σκέψαι δὲ πόσον διαφέρει ἡ ἡσυχία τῆς παραχῆς, ἢ ἡρεμία τοῦ θορύβου, ἢ ἐλευθερία τῆς δουλείας, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν κινδύνων, ὅπως ἐπιθυμήσῃς νὰ ζήσῃς ὡς ἐγὼ σὲ

(α) Ἐπὶ τῆς Ἐπατείας του παρεχωρήθη εἰς αὐτὸν ἡ Ἐπαρχία τῆς Γαλλίας, ἣν παρήτησεν.

συμβουλεύω, διότι τοιουτοτρόπως θέλεις ευδαιμονή-
σει, καὶ τὸ ὄνομά σου θέλει εἶσθαι διὰ παντός μέγα
καὶ ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον.

Ἐάν δὲ μελετᾷς τὰ πῆς ἐπανόδου σου, καὶ ζη-
λεύης τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ λαμπρότητα, οὐδὲν δυσχε-
ρὲς ἔχω νὰ σοὶ εἶπω φοβοῦμαι μόνον ἀποβλέπων εἰς
τὰ πρᾶγματα, γνωρίζων τὴν ἐλευθεροστομίαν σου,
καὶ θεωρῶν τὸ πλῆθος καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἀντιστα-
σιωτῶν σου, μήπως καὶ πάλιν ὀλισθήσης. Καὶ ἐάν
μὲν καὶ τότε ἐπιτύχης νὰ μεταφύγῃς, θέλεις ἐκ νέου
μετανοήσῃς· ἐάν ὁμως πάθῃς ἕτερόν τι κακόν, οὐδὲ
νὰ μεταμελήθῃς θέλεις δυναθῇ, διότι πῶς δὲν εἶναι
δεινόν συνάμα καὶ αἰσχρὸν ν' ἀποκοπῇ τινος ἢ κεφα-
λῆ, καὶ ἐκτελεῖσαι εἰς τὴν ἀγορᾶν, νὰ ἐξυβρισθῇ εἴτε
ὑπὸ ἀνδρός, εἴτε ὑπὸ γυναικός; Καὶ μὴ μὲ μισήσης
ὡς προσιωνιζόμενον κακῶ, ἀλλ' ὡς προειδοποιούντα
δισσημίαν, ὅπως σὲ προφυλάξω. Καὶ πρόσεξε μὴν
ἀπατηθῆς, ὅτι ἔχεις τινὰς φίλους ἐκ τῶν ἰσχυρῶν,
διότι οἱ δεικνύοντες ὅτι σὲ ἀγαποῦν, οὐδόλως θέλουν
σὲ ὠφελῆσαι ἐναντίον τῶν κατὰ σοῦ ἐχθρικῶς διακει-
μένων, ὡς τοῦτο ἤδη τὸ ἐδοκίμασας, διότι οἱ ἐπιδιώ-
κοντες τὴν Ἐξουσίαν, θεωροῦν τὰ πάντα ὡς σκύβαλα
ἀπέναντι τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπιθυμίας των· οὗτοι
πολλάκις ἀνταλλάσσουν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν τοὺς φίλτά-
τους καὶ συγγενεστάτους αὐτῶν.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κικέρων ἐσίγησε καὶ ἐπραῦνθη.
Ἐν τούτοις μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου, ἤρξαντο νὰ
μεταβάλλωνται τὰ πρᾶγματα εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ νὰ
λαμβάνωσι τὰ πνεύματα διάφορον τροπὴν. Ὁ Κλώ-
διος μετὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Κικέρωνος θρασυθεὶς ἔτι
μᾶλλον, καὶ οὐδὲν ὄριον γνωρίζων εἰς τὰς παρεκτρο-
πὰς του, ἤρχισε νὰ προσβάλλῃ ἀδιακρίτως τοὺς δια-

σημοτέρους, καὶ ἐπὶ τέλους ἐτόλμησε νὰ ἐπιτεθῇ καὶ
κατ' αὐτοῦ τοῦ Πομπηίου, ὅστις τότε συνησθάνθη τὴν
ἔλλειψιν τοῦ Κικέρωνος, καὶ ὠμολόγησε τὸ μέγα
λάθος, τὸ ὅποιον ἔπραξε νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν
διάκρισιν τοῦ Κλωδίου.

Τὰς ἀναγεννηθείσας ταύτας ὑπὲρ τοῦ Κικέρωνος
συμπαθείας του, συνεμερίζοντο καὶ πλείστοι ἰσχυροὶ
πολίται, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ πλήθη. Ἐπομένως τῇ
προτροπῇ καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πομπηίου καὶ τῶν ὁμο-
φρόνων του, ἐπροτάθη εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ Δή-
μου ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Τίτου Ἀννίου Μίλωνος τὸ
ψήφισμα τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Κικέρωνος. Πλήν ὁ
Κλώδιος μετὰ τῶν ὁπαδῶν του ὑποκινήσας στάσιν,
ἐματαιώσῃ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἀντιπάλου του πρὸςπαθείας,
ἐπενεγχῶν καὶ οὐκ ὀλίγους τραυματισμοὺς καὶ φόνους.

Οἱ τὰ τοῦ Κικέρωνος φρονούντες, ἐστράφησαν
τότε πρὸς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπέτυχον παρ' αὐτῆς
οὐ μόνον τὸ ψήφισμα τῆς ἀνακλήσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν
ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως, οἷασδήποτε ἐπισήμου
πράξεως, μεχρῖσού οὐτὸ κυρωθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Δήμου,
διότι ἄνευ τῆς κυρώσεως ταύτης ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπλοῦν
προβούλευμα, καὶ οὐχὶ ὡς νόμος ἐκτελεστός. Ὅθεν
προταθὲν ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Μίλωνος, ἐπεκυρώθη καὶ
ὑπὸ τῆς συνελεύσεως, μ' ὅλας τὰς ἐνστάσεις τοῦ
Κλωδίου.

Ἡ ἐξορία τοῦ Κικέρωνος, διήρκεσε δεκαεξὶ μῆ-
νας. Ἐπιστρέφων δὲ καὶ διερχόμενος τὴν Ἰταλίαν,
ὑπεδέχετο παντοῦ μετ' ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ
μετὰ μεγάλων ἐπιδείξεων· ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος
ἔλεγεν, ὅτι ἐπανακάμπτων εἰς τὴν πατρίδα, ἐφέρετο
ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς Ἰταλίας. Πλησιάζων πρὸς τὴν
Ῥώμην, προὑπαντήθη ὑφ' ὅλων τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ

πλήθους. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου του, ὑπῆρξεν ἡμέ-
ρα ἐπίσημος καὶ γενικῆς πανηγύρεως.

Ἀκολούθως διὰ ψηφίσματος τῆς Γερουσίας καὶ
τοῦ Δήμου, τῷ ἀπεδόθη ὅλη ἡ δημευθεῖσα ὑπὸ τοῦ
Κλωβίου περιουσία του, τὸ οἰκόπεδον τῆς κατασκα-
φείσης οἰκίας του, καὶ ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη πρὸς
ἀνέγερσιν αὐτῆς. Ὁ φατριασμός ὑπερισχύσας προσ-
καίρως, κατεδίωξε τὸν μέγαν ἄνδρα, πλὴν ἡ πατρὶς,
ἣτις ὑπῆρχεν εἰσέτι, ἀναλαβοῦσα τὰ δίκαια καὶ τὴν
ὑπεροχὴν τῆς ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τὴν ὀφειλομένην
δικαιοσύνην, τὸν ἱκανοποίησε καὶ ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς,
καὶ τὸν ἐδόξασε, καὶ ἐνώπιον τῶν συγχρόνων, καὶ
ἐνώπιον τῶν μεταγενεστέρων. Εὐτυχεῖς ἐποχαί! καὶ ὁ
ὄσ καὶ ἡ πατρὶς καίτοι νοσοῦσα, συναισθανομένη εἰς-
έτι τὸ καθήκον τῆς, ἐκτιμᾷ τὴν ἀρετὴν, καὶ ὁ ἀδικη-
θεὶς πολίτης πληρέστατα δικαιούται!

Ο ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΕΡΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΛΗΜΝΟΥ.

(Ἐκ τοῦ ὁμωνύμου τοῦ Σοφοκλέους δράματος.)

Πρὶν εἶτι ἀποθάνῃ ὁ Ἡρακλῆς, εἶχε δωρήσει τὰ
ὄπλα του πρὸς τὸν φίλον του Φιλοκτῆτην, καὶ ἀπαι-
τήσῃ συνάμα παρ' αὐτοῦ μεθ' ὄρκου νὰ μοὶ φανερώσῃ
εἰς τινὰ τὸν τόπον, εἰς ὃν ἤθελε καλύψει τὴν κόριν
του. Παρασκευαζόμενοι ὁμῶς μετὰ τὸν θάνατόν του
οἱ Ἕλληνες νὰ ἐκστρατεύσωσι κατὰ τῆς Τρωάδος,

ἐχρησιμοδοτήθησαν ὅτι ἄνευ τῆς κόνης καὶ τῶν ὀ-
πλων τοῦ Ἡρακλέους, οὐδέποτε ἤθελον ἐκπορθῆσαι
τὴν περιφανῆ πόλιν. Ἰκετευόμενος λοιπὸν καὶ πιεζό-
ζόμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁ Φιλοκτῆτης, νὰ
εἰπῇ τὸ μέρος ὅπου εἶχεν ἐνταφιάσει τὸν Ἡρακλέα,
ἐνέδωκε μὲν ἐπὶ τέλους εἰς τὰς παρακλήσεις των,
πλὴν νομίζων ὅτι ἐτήρει ἐνταύτῳ καὶ τὸν δοθέντα
ὄρκον, ἐδείξε σιωπηλῶς διὰ τοῦ ποδὸς τὸ μέρος, ὅ-
που ἔκειτο ἡ κόνις τοῦ φίλου του.

Καταπλέοντες δὲ οἱ Ἕλληνες πρὸς τὴν Τρωάδα,
ἠγκυροβόλησαν εἰς τὴν νῆσον Χρυσῆν ἢ Θάσον, ὅπου
ἐξῆλθον πρὸς τέλεσιν θυσίας τινός· πλὴν κατ' αὐ-
τὴν τὴν περίπτωσιν ἐδήχθη μοιραίως ὁ Φιλοκτῆτης
ὑπὸ ἐχίδνης εἰς τὸν αὐτὸν πόδα, δι' οὗ εἶχε δεῖξῃ τὸν
τάφον τοῦ Ἡρακλέους εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.
Τὸ δῆγμα αὐτὸ παραμεληθὲν καταρχὰς, ἐδεινώθη
μετ' οὐ πολὺ ἐπὶ τοσοῦτῳ, ὥστε καὶ αὐτὸν κατεβα-
σάνιζε καὶ τοὺς ἄλλους παρηνώχλει ἐκ τῶν δριμυτά-
των ἀλγηδόνων καὶ τῶν δυσωδῶν ἀποφορῶν του. Ἴνα
δὲ ἀπαλλαχθῶσιν ἐξ αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες συνοδοιπό-
ροι του, προεστράπησαν ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν καὶ τοῦ
Ὀδυσσεῶς νὰ τὸν ἐγκαταλείψωσι μόνον ἐπὶ τῆς ἐρη-
μονήσου Λήμνου, ὅπου καὶ διέμεινεν ἐννέα ἔτη.

Οἱ πολιορκοῦντες ἐν τοσοῦτῳ τὴν Τρωάδα Ἕλ-
ληνες, αἰχμαλωτίσαντες τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου Ἐλε-
νον, ὅστις κατεῖχε τὸ χάρισμα τοῦ μάντεως, ἐπλη-
ροφορήθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ἄνευ τῶν ὀπλων τοῦ
Ἡρακλέους, ἡ ἐκπόρθησις τῆς Τρωάδος ἦτον ἀδύνα-
τος. Τότε ἐπεμψαν τὸν Ὀδυσσεῆ μετὰ τὸν υἱὸν τοῦ
Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμον εἰς τὴν νῆσον Λήμνον, ὅπως
πείσωσι καὶ μεταφέρωσιν εἰς τὴν Τρωάδα τὸν κάτο-
χον τῶν Ἡρακλείων ὀπλων Φιλοκτῆτην. Ἡ ἀφιξίς

τῶν πρέσβων τούτων εἰς τὴν Λῆμνον καὶ οἱ διάλογοι αὐτῶν μετὰ τοῦ Φιλοκτῆτου, συναποτελοῦν τὴν προῤῥιν ἢ τὸν μῦθον τοῦ δράματος τοῦ Σοφοκλέους, ἐπιγραφομένου Φιλοκτῆτης.

Τὸ δράμα τοῦτο, καίτοι ἀπλούστατον, εἶναι ὁμως τὸ κανονικώτερον ἴσως καὶ τὸ ὠραιότερον, ἐξ ὄλων τῆς Σοφοκλείου Μούσης τῶν δραμάτων. Ἡ δέσις αὐτοῦ διεξάγεται θαυμασίως διὰ τριῶν οὐσιωδῶς προσώπων καὶ τοῦ χοροῦ. Ἡ γόνιμος καὶ λαμπρὰ φαντασία τοῦ ποιητοῦ, ἐπιτυγχάνει νὰ διαποικίλλη αὐτὸ, καὶ νὰ διεγείρῃ διὰ τῆς ἀντιθέσεως τῶν χαρακτήρων καὶ τῆς ζωηρᾶς τῶν παθῶν ζωγραφίας, μέγιστον τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς θεατὰς. Ἡ ἀθωότης καὶ εἰλικρίνεια τοῦ Νεοπτολέμου, τὸ πολυμήχανον καὶ πανοῦργον τοῦ Ὀδυσσεύς, καὶ ἡ δικαία ἀγανάκτησις καὶ ὀργὴ τοῦ περιφρονηθέντος τῆς Περιβοίας καὶ Ὀλιζῶνος ἥρωος Φιλοκτῆτου, διαπλέκονται καὶ ἀνεκρίσσονται μετ' ἀρίστης τέχνης καὶ πολλῆς συνάμα φυσικότητος· ὁ τόνος καὶ ἡ σφοδρότης τοῦ τραγικοῦ ὕφους οὐδέποτε ἐκπίπτουν ἢ μαραίνονται.

Ἀναφέρομεν ἐξ αὐτοῦ παραπεφρασμένον, μέρος τι ἐκ τῆς δραματικωτάτης καὶ ἀπαραμίλλου σκηνῆς, καθ' ἣν ὁ κρυπτόμενος ὀπισθεν τοῦ Νεοπτολέμου Ὀδυσσεύς, ἀποκαλύπτεται τέλος εἰς τὸν Φιλοκτῆτην.

Ὁ Νεοπτόλεμος ὀμιλῶν καὶ ἐνεργῶν κατὰ τὸς ἐμπνεύσεις τοῦ Ὀδυσσεύς, εἶχεν ἀποσιωπήσει τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς εἰς Λῆμνον ἐλεύσεώς του, καὶ εἶπῃ εἰς τὸν Φιλοκτῆτην, ὅτι ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς Τρωάδος πρὸς τὴν πατρίδα του, καὶ ὅτι κατέπλευσεν ἐκεῖ, ὅπως παραλάβῃ καὶ αὐτὸν καὶ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν ἰδικὴν του πατρίδα. Ὁ Φιλοκτῆτης μὴ ὑποπτευόμενος ἀπάτην, ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους του καὶ θεωρῶν

πλέον αὐτὸν ὡς φίλον καὶ σωτήρα, δὲν ἐδίστασε νὰ τῷ προσφέρῃ καὶ τὰ ὄπλα του, ἅτινα ἐκεῖνος ἐζήτησε νὰ παρατηρήσῃ. Ἐνῶ δὲ ἐκράτει αὐτὰ καὶ δῆθεν τὰ παρετήρει, ἀπεκάλυψε τότε καὶ τὸν πραγματικὸν σκοπὸν, δι' ὃν εἶχεν ἀφιχθῆ εἰς Λῆμνον. Ὁ Φιλοκτῆτης ἔμεινεν ὡς ἐμβρόντητος ἐκ τῆς ἀπροσδοκῆτου ἀποκαλύψεως, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐρεθίσθη ἐκ τῆς δολιότητος μεθ' ἧς ἐνεπαίχθη ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου. Ἐπιπλήττων δὲ αὐτὸν, ἐζήτην ταῦτοχρόνως καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀπλων του· ἀμφιῤῥέπων δ' ἐκεῖνος μεταξὺ ἀρνήσεως καὶ ἀποδόσεως, ἀπετράπη ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ Ὀδυσσεύς. Τὴν φωνὴν τούτου ἀκούσας ὁ Φιλοκτῆτης ἀνέκραξε·

« Φιλ. Οἴμοι! ὁποῖον ἀκούω! Δὲν εἶναι ὁ Ὀδυσσεύς;

» Ὀδ. Ναί, μάθε ὅτι ἐγώ, ὁ ἰστάμενος ἐνώπιόν σου, εἶμαι ὁ Ὀδυσσεύς.

» Φιλ. Φεῦ! ἐμπορεύθην καὶ ἀπωλέσθην· ἐδῶ εἶναι ὁ ἀπατήσας καὶ ἀφοπλίσας με.

» Ὀδ. Ἐγὼ ναί, καὶ οὐχὶ ἄλλος· σοὶ τὸ λέγω σαφῶς.

» Φιλ. ὦ νεανία, (ἀποτείνετε εἰς τὸν Νεοπτόλεμον) ἀπόδος μοι τὰ τόξα.

» Ὀδ. Τοῦτο καὶ ἂν θέλῃ δὲν δύναται νὰ τὸ πράξῃ ποτέ· ἀλλὰ καὶ σὺ ὁμοῦ με αὐτὰ θέλεις ἔλθῃ μαζή μας, ἄλλως θέλομεν σὲ ὀδηγήσει διὰ τῆς βίας.

» Φιλ. Ἐμὲ, ὦ ἀυθαδέστατε καὶ μοχθηρότατε· μεταξὺ τῶν μοχθηρῶν, θέλετε ὀδηγήσει διὰ τῆς βίας;

» Ὀδ. Βεβαίως· ἐὰν ἐκουσίως δὲν μᾶς ἀκολουθήσῃς.

» Φιλ. ὦ Λημνία γῆ, ὦ παντοδύναμον Ἡφαίστειον
» πῦρ, θέλετε σεις ποτε ἀνεχθῆ νὰ μὲ ἀποσπάσῃ οὐ-
» τος ἐκ τῶν κόλπων σας διὰ τῆς βίας;

» Ὀδ. Ὁ Ζεὺς, καὶ μάθε ἂν δὲν γνωρίζῃς, ὁ Ζεὺς
» δεσπόζει ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης, καὶ αὐτός, ὃν ἐγὼ
» ὑπηρετῶ, διέταξε ταῦτα.

» Φιλ. ὦ μιὰρὲ, καὶ τί δὲν ἐφευρίσκεις; Ὡς
» καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ὁποίους προτείνεις, θέλεις νὰ
» καταδείξῃς ψευδεῖς.

» Ὀδ. Οὐχὶ ψευδεῖς, ἀλλ' ἀληθεῖς, καὶ ἡ ὁδός,
» ἣν θὰ βαδίσωμεν, τὸ διαβεβαίω.

» Φιλ. Ἐγὼ ὁμως δὲν συγκατανεύω.

» Ὀδ. Τὸ λέγω ἐγὼ, καὶ πρέπει νὰ πεισθῆς.

» Φιλ. Οἴμοι τοῦ ταλαιπώρου! Λοιπὸν ὁ πατήρ
» δὲν ἐγέννησεν ἡμᾶς ἐλευθέρους, ἀλλὰ δούλους;

» Ὀδ. Τὸ ἐναντίον· σὰς ἐγέννησε μάλιστα ὁμοί-
» οὺς μὲ τοὺς ἀρίστους, μετὰ τῶν ὁποίων θέλεις ἐκ-
» πορθῆσαι καὶ κατασκάψαι τὴν Τρωάδα.

» Φιλ. Οὐδέποτε, ἐνόσω πατῶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
» τοῦ ὑψηλοῦ τούτου βράχου, ἐὰν ἐπρόκειτο ἀκόμη
» νὰ πάθω οἰανδήποτε συμφορὰν.

» Ὀδ. Καὶ τί ἠθέλες πράξει;

» Φιλ. Ἦθελα ριφθῆ μὲ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ
» ὕψους τούτου, καὶ συντρίψῃ αὐτὴν ἐπὶ τῶν βράχων.

» Ὀδ. (στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν
» χορὸν ναύτας) Συλλάβετε αὐτὸν καὶ ἀφαιρέσατε
» τὴν ἐλευθερίαν του.

Ἡ ὁδὸν καὶ ἀγανάκτησις ἐνταῦθα τοῦ Φιλο-
κτῆτου δὲν ἔχουν πλέον ὄρια. Τρωθεῖς εἰς ὅ,τι ὑπάρ-
χει πολυτιμότερον καὶ ἱερώτερον εἰς ἄνδρα γενναῖον,
οἷα εἶναι ἡ ἐλευθερία καὶ ἀξιοπρέπεια, καὶ ἀδυνατῶν
νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν ἐκ τοιαύτης νέας ὑβρεως, ἐξ-

ατμίζει οὕτως εἰπεῖν τὴν δικαίαν ὀργὴν του μὲ ἐπι-
πλήξεις, ἀρὰς καὶ ἐτέρους λόγους βαρεῖς καὶ πικροὺς
κατὰ τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ τῶν Ἀτρειδῶν, πρωταιτίων
τῆς δυστυχίας του. Ὁ ποιητὴς διαζωγραφίζων κατὰ
φύσιν τὴν θέσιν ταύτην τοῦ Ἡρώος, παριστᾷ λίαν
ἐπιτυχῶς τὸν ἄνθρωπον ἐν γένει καὶ ἰδίως τὸν μεγα-
λόφρονα ἀδίκως περιφρονηθέντα ἢ ἐξυβρισθέντα, καὶ
προτιμῶντα μᾶλλον νὰ ἀποθάνῃ ἢ νὰ ἐνδώσῃ ἐκου-
σίως εἰς τὴν βίαν. Ὅθεν μετὰ τὴν κράτησίν του ἀνε-
φώνησεν.

« ὦ χεῖρες, ἐστερημέναι τῶν φιλτάτων τόξων
» σας, οἷα πάσχετε, δεσμευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός
» τούτου. ὦ μηδὲν ὑγιές, καὶ μηδὲν ἀξιὸν ἐλευθέ-
» ρου ἀνδρός ἔχων, μὲ ὁποίους δόλους μοὶ ἐπήλθες·
» πῶς μὲ ἠπάτησας διὰ τῶν ὑποβολῶν σου πρὸς τὸν
» ἀγνωστον εἰς ἐμὲ τοῦτον νέον (τὸν Νεοπτόλεμον),
» ἀνάξιον μὲν πρὸς σέ, ἀξιὸν δὲ πρὸς ἐμὲ, διότι οὐ-
» τος οὐδὲν ἄλλο ἐπραττεν, εἰμὴ ὅ,τι σὺ μόνον ὑπέ-
» βαλλες εἰς αὐτόν· τοῦτο δὲ εἶναι καταφανές καὶ ἐκ
» τῆς θλίψεως, ἣν καὶ τῶρα δεικνύει δι' ὅσα ἡμάρ-
» τησε καὶ ἐγὼ ἔπαθον. Ἀλλ' ἡ κακὴ σου ψυχὴ, ἥ-
» τις παρσιδύει καὶ εἰς τὰ μύχια τῶν καρδιῶν, ἐδί-
» δαξεν ἀκουσίως του τὸν ἀγνόν τοῦτον νέον νὰ ἦ-
» ναι σοφὸς περὶ τῆς πανουργίας. Τώρα δὲ πάλιν ἀ-
» φοῦ, ὦ ἄθλιε, μὲ ἐδέσμευσας, διανοεῖσαι νὰ μὲ ἀπο-
» σπάσῃς ἐκ τῆς ἀκτῆς ταύτης, εἰς ἣν πρότερον μὲ
» ἐγκατέλειψας ἄριλον, ἔρημον, ἀπολιν καὶ νεκρὸν
» μεταξὺ τῶν ζώντων. Φεῦ! Εἶθε καὶ σὺ κακῶς νὰ
» ἀπολεσθῆς! Τοῦτο πολλάκις κατηυχῆθην· ἀλλ' οἷ
» θεοὶ δὲν μὲ εἰσπακούουν πλέον· καὶ ἐνῶ σὺ ζῆς χαί-
» ρων καὶ εὐφραίνόμενος, ἐγὼ ὁ δυστυχὴς θλίβομαι,
» ὅτι ζῶ ἐντὸς τόσων δεινῶν, καταγελῶμενος ὑπὸ

» σοῦ καὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀτρέως, τοὺς ὁποῖους ὕπη-
» ρατεῖς. Μολονότι σὺ ἐξ ἀνάγκης καὶ κλερθεῖς συν-
» ἐπλεύσας μετ' αὐτῶν, ἐνῶ ἐγὼ ὁ ἀτυχεστάτος
» τούτῳ ἠκολούθησα ἐκουσῖως μὲ ἐπὶ πλοῖα. Καὶ ἐν
» τούτοις μὲ ἀπέβαλον αὐτοὶ ἀτίμως ὡς σὺ λέγεις,
» καὶ ὡς ἐκεῖνοι πάλιν λέγουν, σὺ. Τώρα δὲ τί μὲ
» ζητεῖτε; Τί μὲ βιάζεστε; Γίνος ἐνεκά, ἀφοῦ εἶμαι
» οὐδὲν καὶ διὰ σὰς πρὸ πολοῦ νεκρός; Ἦως, ὦ ἀ-
» πεχθέστατε εἰς τοὺς θεοὺς, δὲν εἶμαι τώρα χωλός,
» δὲν εἶμαι δυσώδης; Ἦως θέλετε ἱκετεύει τοὺς θεοὺς
» καὶ θύει ἱερεῖα, ὅταν ἐγὼ ἐκεῖ καταπλεύσω; Ἦως
» θέλετε ἐπιτελεῖ σπονδὰς; — Διότι ποιαύτας ἐπρο-
» τεΐνατε προφάσεις, ὅταν μὲ ἀπεβάλλετε. Κακὴν
» κακῶς νὰ ἀπολεσθῆτε· καὶ θέλετε ἀπολεσθῆ οἱ ἀδι-
» κήσαντές με, ἐὰν οἱ θεοὶ ἐνδιαφέρονται περὶ τῆς
» δικαιοσύνης. Πλὴν βλέπω ὅτι ἐνδιαφέρονται, διότι
» οὐτέ τὸν διάπλουν τοῦτον ἠθέλατε ἐπιχειρισθῆ ἐνε-
» κα ἀθλίου ἀνδρός, ἐὰν κέντρον θεῖον δὲν σὰς ὤθει
» πρὸς ἐμέ. Ἄλλ' ὦ πατρώα γῆ καὶ θεοὶ ἐπόπται,
» τιμωρήσατε, τιμωρήσατε τέλος ὅλους αὐτούς· οἱ-
» κτείρατέ με ὡς καὶ ἐγὼ ζῶ οἰκτρῶς, διότι ἂν ἰδῶ
» αὐτοὺς νὰ ἀπολεσθῶσι, θέλω νομίσει καὶ ἐγὼ ὅτι
» ἀπηλλάχθην ἐκ τῆς νόσου μου.»

Ἡ ἀπὸ μηχανῆς λύσις ἢ καταστροφή τοῦ δρά-
ματος τούτου φέρει ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν σκιάν τοῦ
Ἡρακλέους, εἰς μόνους τοὺς λόγους τῆς ὁποίας, ἐν-
δίδει ὁ Φιλοκτήτης ν' ἀπέλυθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου
ἐλθὼν καὶ ἰκθίς ὑπὸ τοῦ Μαχάονος, ἤρριστευσε μετὰ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

ΜΙΚΡΑ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Ἡ ἱστορικὴ αὕτη σελίς ἐξήχθη ἐκ τοῦ Ἀρχι-
επισκοπείου τῆς Κεφαλληνίας, καταχωρηθεῖσα εἰς τὸ
Βιβλίον τῆς κυβερνήσεως περὶ τὸ 1509 ὑπὸ τοῦ κ.
Φραγκίσκου Λουκίσσα ἀντικαγκελαρίου τῆς νήσου,
ὅστις εἶχεν ἀντιγράψει αὐτὴν ἐκ τῆς πρωτοτύπου ἐκθέ-
σεως τοῦ π. Ἰωάννου Λουκίσσα πατρός του, ἐκπονή-
σαντος τὴν ἱστορίαν τῆς Κεφαλληνίας. Ἐχει δὲ οὕτως.

« Ἡ νήσος Κεφαλληνία κατελήφθη καὶ κατεδε-
σπόζετο ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετὰ τῶν νήσων Ζακύνθου
καὶ Λευκάδος, καὶ τῶν πόλεων Ἄρτης, Ἰωαννίνων,
Πρεβέζης καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν ὑπὸ τῶν κ. κ.
Καρόλου καὶ Λεονάρδου Δε-Τόκων Ἰσπανῶν. Πλὴν
αὐξηθεῖσα καὶ ἰσχυροποιηθεῖσα ἡ Ὀθωμανικὴ φυλὴ,
ἤρπασεν ἐκ διαλειμμάτων ὅλας τὰς ῥηθείσας κτήσεις
ἀπὸ τοῦ Δε-Τόκου, οἵτινες ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν
Ἰσπανίαν. Εἷς δὲ μόνος ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν εἶχεν
ἀπομείνει καὶ ἦτον ἐγκαταστημένος εἰς Νεάπολιν κα-
τὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἱστορίας ταύτης.

« Οἱ διαδεχθέντες λοιπὸν τοὺς Δε-Τόκους Τοῦρ-
κοι, ἐδέσποζον ἐπὶ τῆς Κεφαλληνίας μέχρι τοῦ ἔτους
1498, ὅτε ὁ στόλος τῆς Ἑνετικῆς πολιτείας ἐπισπρέ-
φον ἐκ Κρήτης, καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὴν Κέρκυ-
ραν, ἠγκυροβόλησεν ἐνεκα ἐναντίων ἀνέμων πρὸς τὸν
μυχὸν τῆς Κεφαλληνίας πλησίον τῆς νησίδος Λη-
τοῦς (Βαρδιάνων). Οἱ Τοῦρκοι ἰδόντες αὐτὸν καὶ νο-
μίσαντες ὅτι προὔτιθετο νὰ προσβάλλῃ τὴν νήσον,
ἐκλείσθησαν ἐντὸς τοῦ Φρουρίου τοῦ ἀγ. Γεωργίου.

» Γιαννούλης τις, τὸ ἐπώνυμον Πατρίκιος, δρᾶ-
 ξας τὴν περίστασιν καὶ παρουσιασθεὶς πρὸς τὸν ναύ-
 αρχον τοῦ Ἑνετικοῦ στόλου Βενέδικτον Πέζαρον, ἐξ-
 ἔθηκεν εἰς αὐτὸν τὸν πανικὸν φόβον, ἐξ οὗ εἶχον κυ-
 ριευθῆ οἱ Τούρκοι, τὸ ὀλιγάριθμον αὐτῶν, τὴν κατά-
 στασιν τοῦ φρουρίου καὶ τὸν ἐντὸς αὐτοῦ ἀποκλει-
 σμὸν τῶν, ἅντι τραπεζῶν καὶ πολεμοφοδίων ἢ ἐτέρων
 προμηθειῶν, καὶ τὸν ἔπεισε νὰ ἀφελῆθῃ ἐκ τῆς θέσε-
 ως αὐτῆς τῶν πολεμίων καὶ νὰ κατακτήσῃ τὴν νῆσον.

» Ἀποβιβάσας λοιπὸν ὁ ναύαρχος ἱκανὸν ἀριθμὸν
 στρατιωτῶν ὀδηγουμένων ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος Γιαννού-
 λη, περιέζωσε τὸ φρούριον, τὸ ἄποιν μετ' ὀλίγας
 ἡμέρας καὶ ἀσημάντους τινὰς ἀψιμαχίας ἐκυρίευσεν,
 αἰχμαλωτίσας καὶ ἅπαντας τοῦς Τούρκους. Ἀναχω-
 ρῶν δὲ ἐκ Κεφαλληνίας, ἀφῆκεν ὡς προσωρινὸν ἀν-
 τιπροβλεπτὴν τῆς νήσου ἓνα τῶν πλοιαρχῶν του,
 καλούμενον Δονὰ Μόρον π. Βιρθολομαίου. Πληρο-
 φορηθεῖσα μετ' οὐ πολὺ περὶ τοῦ εὐτυχοῦς γεγονό-
 τος καὶ ἡ Ἑνετικὴ πολιτεία, Δόγης τῆς ὁποίας ἦτο
 τότε ὁ Πέτρος Λεονάρδος Λορεδάνος, ἀπέστειλε περὶ
 τὸ 1501 ὡς Προβλεπτὴν τῆς νήσου τὸν κ. Ἀλιβιζην
 Σολομὸν, ὃν περὶ τὸ 1504 διεδέξατο ὁ κ. Νικόλαος
 Μαρκέλλος.»

ΑΝΑΤΥΧΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπομένη τοῦ Αἴνου Ἀγγελία, ἀπαστέ-
 ζει μέρος αὐτοῦ ἀναπόσπαστον, ὡς καταδεικνύουσα
 τὰς ἀφορμὰς καὶ τὸν πατριωτικὸν σκοπὸν τῆς συ-
 στάσεώς του, τούτου ἕνεκα τὴν ἀναδημοσιεύομεν, κα-
 ταχωροῦντες αὐτὴν εἰς τὸν ἴδιον Αἴνον, πρὸς γενικω-
 τέρην γνῶσιν καὶ πᾶσαν τυχόν ἀντιπαράθεσιν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΡΟΣ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
 ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Εἰς τὴν ἐνεστῶσαν τῆς ἡμετέρας πολιτείας κα-
 τάστασιν, εἰς ἣν, ἕνεκα ἰδιογενοῦς συστήματος, δια-
 τελοῦμεν ἐν πολλοῖς καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς
 εἰς μεγίστην κατάπτωσιν, ἢ μᾶλλον ἀποσύνθεσιν, καὶ
 ἢ ἀποβρόφητικῇ τῶν νέων πολιτικῶν νόθος ἐνέργεια,
 ναυαγήσασα καὶ ἀπολέσασα πᾶσαν γοητείαν, οὐδὲν
 παρέχει ἐνθαρρυντικὸν στάδιον πρὸς πραγματικὴν
 καὶ μόνιμον βελτίωσιν τῶν κοινῶν, ἢ πρὸς ἰδίαν ἀξι-
 ᾶν προαγωγὴν, καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἡμῶν πα-
 τρίδι Κεφαλληνία, ὅπου ἄλλοτε ὑπῆρχε σφριγῶσα
 καὶ εὐμετάδοτος ἢ πνευματικὴ καὶ γνησία ἐθνικὴ κί-
 νησις, καὶ παραδειγματικὸς ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς
 καὶ αὐστηρὸς βίος, ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ ἐν ταύτῃ σύ-
 στασις Περιοδικοῦ κυρίως φιλολογικοῦ καὶ ἠθικοῦ,
 ἠδύνατο μεγάλως νὰ ἐπιδράσῃ πρὸς ἀναζωπύρωσιν
 τοῦ γενικῶς νεναρκωμένου δημοσίου πνεύματος, καὶ
 ἐπανόρθωσιν τῶν ἤδη παντοῦ χαλαρωμένων χρηστῶν
 ἠθῶν, ἄνευ τῶν ὁποίων οὔτε πολιτεία δύναται νὰ εὐ-
 οδωθῇ, ἢ νὰ διέλθῃ ἀγαθὸν ἐνεστῶς καὶ νὰ προσδοκᾷ
 εὐτυχὲς μέλλον, οὔτε πολιτικὸς ἢ εὐπαιδευτος καὶ
 φιλοεθνῆς ἀνὴρ νὰ διαπρέψῃ, καὶ τιμῶν τὴν ὅλην
 πατρίδα νὰ προάγῃ συνάμα αὐτήν.

Ἡ Κεφαλληνία ὄφειλε πρὸ πολλοῦ πρὸς τιμὴν
 ἐαυτῆς καὶ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων τέκνων τῆς,
 νὰ ἐκδίδῃ καὶ διατηρῇ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐστία ἐν τοῦλάχισ-

στον σπουδαῖον Περιοδικόν, διότι καὶ τοὺς πόρους πρὸς τοῦτο ἀφθόνους ἔχει, καὶ τὰς Μούσας ἀείποτε ἐλάτρευσε, καὶ διαπρεπεῖς κατὰ καιροῦς ἐν ταῖς ἐπιστήμασι καὶ ταῖς τέχναις ἄνδρας ἀνέδειξε, καὶ λαμπρὸν ἐν τῷ ἔθνει ἱστορικὸν παρελθὸν ἀνέγραψεν.

Πιθανὸν ἢ φορὰ τῶν μέχρι τοῦδε πραγμάτων, νὰ μὴν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὴν νὰ φροντίσῃ, καὶ περὶ τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας ἠθικῆς αὐτῆς τροφῆς, δι' ἧς καὶ τὰ μικρὰ ἐλεύθερα ἔθνη ἀναπτυσσόμενα, καὶ ἐν παρὰλλήλῳ συμβαδίζοντα πρὸς τὸν πολιτισμὸν μετὰ τῶν μεγάλων ἐθνῶν, βελτιοῦνται καὶ ὑλικῶς, καὶ σέβονται πρὸς τούτους καὶ ἐκτιμῶνται ὑπ' αὐτῶν. Πλὴν ἤδη, ὅτε καὶ ὁ δῦων θνητῶν ἡμέρας ἀστήρ, προμηνύει εὐδιωτέραν ἀνατολὴν καὶ μεγαλουργότερον ἴσως δράμα, πιστεύομεν ὅτι δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐγκαινίαν τοιοῦτου κοινωφελοῦς ἰδρύματος. Εἶναι τῆς ὑπολήψεως, τοῦ κλέους καὶ τοῦ συμπερόντος αὐτῆς τε καὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους, ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ σύστασις Περιοδικῶ ἀλλοτρίου, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐκ τῆς συγχρόνου πολιτικῆς τύρβης, καὶ ἐπιδιώκοντος προπάντων τῆς διανοίας τὴν ἐντελεστέραν διεφώτισιν, τῆς καρδίας τὴν ἠλικωτέραν διάπλασιν, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἐνόητων πόρων τοῦ πάσης ἐτέρας ὑλικῆς κινήσεως τὴν δραστηρίαν περιθαλψῆν.

Τοιαύτην ἐπισοθητὴν ἔλλειψιν, ἣν πόντες, νομίζομεν, ἀνομολογοῦν, ἀναδεχόμεθα ἤδη ν' ἀναπληρώσωμεν ἡμεῖς, συνωδὰ πρὸς τοὺς ἐπομένους ὄρους.

1^{ον} Ἐὰν ἐντὸς τοῦ πολὺ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀγγελίας ταύτης, συλλεχθῶσιν ἀρκοῦσαι ἀξιόχρεοι καὶ τακτικῶς πληρονόμενοι συνδρομαὶ πρὸς κάλυψιν τοῦλάχιστον πάσης δαπάνης, θέλομεν τότε ἐπιληφθῆ καὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου Τεύ-

χους ἄλλως μετὰ τὴν πάροδον τῶν ἐξ μηνῶν εἰμῶθα ἀπηλλαγμένοι.

2^{ον} Ἐὰν ὁμως εὐδοθῆ καὶ στερεωθῆ τὸ ἔργον καὶ εἰ συνδρομαὶ ἀνέλθωσιν εἰς 800, τότε ἀναλαμβάνομεν τὴν ὑποχρέωσιν μετὰ ἐν περίπῳ ἔτος ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, νὰ διαθέτωμεν ἐτησίως, ἐνόσω διὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀνωτέρου ἀριθμοῦ ὑποστηρίζεται καὶ διατηρεῖται, διακοσίας ἀρ. 200, δραχμὰς εἰς ἀγορὰν βιβλίων πρὸς σύστασιν τοπικῆς Βιβλιοθήκης — καὶ ἐτέρας διακοσίας ἀρ. 200, πρὸς βράβειον τεσσάρων (ἀνὰ 50, δρ. ἕκαστον) ἐκ τῶν ἐντελεστέρων βιομηχανικῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ προϊόντων, ἐγκρινομένων ὑπὸ ἀρμοδίων ἐκλεγομένων δικαστῶν, ὅπως οὕτω χορηγηθῆ καὶ μικρὰ τις ἐμφύχωσις εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν. Ἄλλ' αἰ ἐντὸς ὀρισθησομένης προθεσμίας δὲν κατατεθῶσι τὰ προϊόντα, τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ποσόν, θέλει διατίθεσθαι ὑπὲρ ἐτέρου ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ.

3^{ον} Ἐὰν δὲ προσδεύοντος τοῦ χρόνου προάγῃται καὶ εὐπορῆ καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Περιοδικοῦ, θέλομεν διαθέτει καὶ ἕτερον παραπλήσιον ποσόν ὑπὲρ ἐτέρων κοινωφελῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἔργων.

Ἡ ἀγγελιομένη ἐπιχείρησις εἶναι βεβαίως ἀνώτερα τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν δυνάμεων, πλὴν ἐυέλπιζόμεθα, ὅτι θέλομεν τύχῃ τῆς ἐγκαρδίου καὶ σταθερᾶς συνεργασίας καὶ ἐτέρων λογίων καὶ φιλοπροσόδων ἀνδρῶν.

Τὸ περὶ οὗ τοῦ λόγου Περιοδικόν, ὀνομαζόμενον Αἴνος, καὶ συγκείμενον ἐκ τεσσάρων τυπογραφικῶν φύλλων εἰς 8^{ον} θέλει ἐκδίδεσθαι ἀπαξ τοῦ μηνός.

Ἡ πάντοτε ἐτησίᾳ αὐτοῦ συνδρομὴ, πληρωτέα μετὰ τὴν παράληψιν τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ, προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς ἐν Κεφαλληνίᾳ συνδρομητὰς εἰς

δρ. νέας δέκα ἀριθ. 10, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἐν τῷ κράτει συνδρομητὰς εἰς δρ. νέας δώδεκα ἀρ. 12, καὶ διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας εἰς δρ. ὁμοίως δεκαπέντε ἀρ. 15.

Ἐμφανιζόμενοι εἰς τὸ κοινὸν, πεπεισμεθα ὅτι θέλομεν τύχη τῆς γενναίας καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν προτεθέντων ὄρων καὶ τοῦ ἠθικοῦ σκοποῦ, διαρκοῦς αὐτοῦ συνδρομῆς. Αἱ τοιοῦτου καὶ παρομοίου εἴδους ἐπιχειρήσεις, τότε δύνανται νὰ μὴ μετατραπῶσιν εἰς μετέωρα, ἀλλὰ νὰ γίνωσι διὰ τοῦ χρόνου ἀληθῶς γόνιμοι εἰς πρακτικὰς συνεπείας, ὅταν ἐγγυῶνται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς συνεχείας. Ἦθελε δὲ εἶσθαι εἰς ἄκρον λυπηρὸν ἐὰν ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῆς Ἀγγελίας ταύτης διεβεβαιοῦτο ἢ παρά τινων πρεσβεβυομένη δοξασία, ὅτι τοιαῦτα ἢ ὁμοίας φύσεως βιωφελῆ καὶ εὐεργετικὰ ἔργα, δύνανται μὲν νὰ προτείνωνται παρ' ἡμῶν, καὶ ἔστιν ὅτε ν' ἀσπάζωνται μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε σπουδαίως καὶ μὲ πνεῦμα διαρκείας ὑποστηρίζονται, οὔτε ποτε παγιῶνται. Τὰ φατριαστικὰ καὶ ἀνατρεπτικὰ πάθη, κατισχύουν πάσης ἀγαθοεργοῦ ἐνεργείας. Μόλις παρέλθωσιν αἱ πρῶται ἐντυπώσεις, ἀρχίζουν ἄλλοι μὲν νὰ ἀδιαφοροῦν, ἕτεροι νὰ δυστροποῦν περὶ τὰς πληρωμὰς, καὶ τινες νὰ ὑποσχάπτουν ὑπονόμους πρὸς ἀνατροπὴν τῆς νεοδμήτου οἰκοδομῆς. Φαίνεται ὅτι πάντες οὔτοι στεροῦνται εἰσέτι ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστυκῶν ἐκείνων ἀρετῶν, ἐξ ὧν διατρέφεται ὁ προηγμένος καὶ σεβρῆς πολιτισμός.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ 30 Σεπτεμβρίου 1881.

ΗΛΙΑΣ ΖΕΡΒΟΣ ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ.

ΠΟΡΙΣΜΑ.

Μὲ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Τεύχους τούτου συμπληροῦται καὶ ἡ δωδεκάμηνος τοῦ Αἴνου περίοδος. Ἐν τῇ ἐτησίᾳ ταύτῃ περιόδῳ οὔτε οἱ ὄροι τῆς Ἀγγελίας ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐπετελέσθησαν, οὔτε τὰ ἐν τῇ διασαφήσει τοῦ Ε'. Τεύχους ῥηθέντα, οὔτε ἐλπίς καθ' ἡμᾶς ὑπάρχει, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ τελεσθῶσιν ἀπεναντίας ἐπαλήθευσεν ὅ,τι προείπομεν ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τῆς Ἀγγελίας. Τίνες δὲ οἱ ἕτεροι ἀπόρρητοι λόγοι, μᾶς εἶναι ἀδιάφορον. Πλὴν ὅ,τι μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ ὀφείλομεν προπάντων νὰ πράξωμεν, εἶναι νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς ὅσους μετὰ ζήλου καὶ εἰλικρινῶς συνέδραμον τὸν Αἴνον· σὺν τούτοις δὲ καὶ νὰ δηλώσωμεν, ὅτι οἱ συνδρομηταὶ αὐτοῦ μέχρι τοῦ Γ'. Τεύχους ἀνήλθον μόλις εἰς 400· ἐκτοτε οὐδεὶς πλέον προσετέθη. Ἐκ τῶν 400 αὐτῶν συνδρομητῶν τὸ ἐν περίπτῳ τέταρτον λακτίσαν τὴν ὑπογραφὴν του, ἤρνηθη καὶ τὴν πληρωμὴν, ἀφοῦ μάλιστα ἠναγκάσθημεν νὰ ὑποστῶμεν διπλὴν δαπάνην, ἀνατυπώσαντες τὰ τρία πρῶτα Τεύχη. Παράδοξος δὲ ἰδίως ἐχρημάτισεν ἡ διαγωγὴ τῶν συνδρομητῶν πόλειώς τινος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐξ ἧς ἀνθόρμητοι καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μας μᾶς ἀπεστάλησαν 18, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐτίμησε τὴν ὑπογραφὴν του, ἀν καὶ τὰ πλεῖστα Τεύχη διεβιβάσθησαν κατ' ὄνομα εἰς ἕκαστον, ὥστε δύνανται καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτῶν νὰ παρηγορῶνται.

Μ' ὅλα ταῦτα ἡμεῖς διὰ τοῦ ΙΒ'. τούτου Τεύχους, ἐξοφλοῦμεν ἀκριβῶς τὴν ὑποχρέωσιν μας πρὸς

τούς ἐπὶ ἓν ἔτος πληρώσαντας συνδρομητάς, πρὸς τοὺς ὁποίους πιστεύομεν, ὅτι ἐξετελέσαμεν αὐτὴν καὶ ὡς πρὸς τὴν ὕλην, ἀναλόγως τῶν ἀσθενῶν δυνάμεών μας, καὶ συνωδᾶ πρὸς τὴν Ἀγγελίαν μας καὶ τὴν ἐν τῷ Β'. Τεύχει διασάφησιν. Πρὸς δὲ τοὺς ἀθετήσαντας τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ πληρώσαντας, ἂν καὶ ἔλαβον ἱκανὰ Τεύχη, οὐδεμίαν ἔχομεν ὑποχρέωσιν. Ἐὰν δὲ ἔχωσι καὶ αὐτοὶ ἢ ὄχι πρὸς ἡμᾶς, ἄς ἐρωτήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ ἄς ἀποφανθῶσιν. Εἰς τινὰς τέλος δωρεὰν ἀτακτήσαντας ἢ « αὐτὰ ἐμούμενα χναύσαντας », περιοριζόμεθα γὰ εἶπωμεν, ὅ,τι καὶ οἱ Σπαρτιᾶται εἶπόν ποτε εἰς τινὰς Λιους ἀσχημονήσαντας ἐν Σπάρτῃ, « ἔξεστι τοῖς Χίοις ἀσχημονεῖν »· δὲν λέγομέν τι πλεόν εἰς αὐτοὺς, ὡς καὶ εἰς τινὰς ἑτέρους κακίζοντάς μας πρότερον βαναύσως διὰ τὴν σιωπὴν μας, ἵνα μὴ κάμωμεν οὐχὶ αὐτοὺς, ἀλλ' ἄλλους νὰ ἐρυθριάσωσιν.

Εἶθε τὸ ὅποσον ἡμεῖς ἀνελάβομεν δυσχερὲς ἔργον, ἀναλαμβάνοντες αὐτὸ ἕτεροι πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ αὐτοῦ ἢ ὑψηλοτέρου πατριωτικοῦ σκοποῦ, νὰ χρηματίσωσιν εὐτυχέστεροι· τὸ εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας! Ἐὰν ὁμως δὲν εὐτυχήσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ συναντηθῶμεν μετὰ τοῦ κόσμου, ὡς τηρήσαντες πιστῶς τὰς ἀνέκαθεν ἀρχάς μας, καὶ μὴ συμμορφωθέντες πρὸς τὴν περιτομὴν τοῦ νέου πολιτικοῦ ἀναβαπτισμοῦ, νομίζομεν ὅτι ἐπιτύχομεν τοῦλάχιστον νὰ ἐννοιωθῶμεν σαφέστερον μετ' αὐτοῦ. Εἶναι ἄξιος τῆς τύχης του.

« Χρυσὸς δὲ κρείστων μυρίων λόγων βροταῖς. »

Εἶπε λακωνικῶς καὶ ὁ Εὐριπίδης εἰς τὴν Μήδειαν, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς μετὰ πλειοτέρου πλατυασμοῦ εἰς τὴν Ἀντιγόνην.

- « Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶος ἄργυρος
- » Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε' τοῦτο καὶ πόλεις
- » Πορθεῖ, τὰ δ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων,
- » Τὸδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
- » Κοιστὰς, πρὸς αἰσχροὶ πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν,
- » Πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν,
- » Καὶ παντὸς ἔργου δυσέβειαν εἰδέναι.
- » Ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τόδδε,
- » Χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην. »

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β'. ΤΟΜΟΥ.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ Β'. ΤΟΜῳ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἀντιπαραθετικὴ μελέτη τῶν δύο ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πύλῳ ναυμαχιῶν (Συνέχεια).	Σελίς 3
Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀρίστονα προαλειφόμενον νὰ ἀποδυθῆ εἰς τὰ πολιτικά. Παραινετικὴ	» 28
Περὶ Ἀράβων ἢ Βεδουίνων καὶ Φολλάχων.	» 44
Ἐνκρέτη (Συνέχεια).	» 49
Κατὰ τίνα τρόπον δρῶσιν ἐν Ἑλλάδι οἱ νόμοι τοῦ πολιτισμοῦ (Συνέχεια).	» 65
Διάταγμα καὶ γνωμᾶταυσις.	» 80
Ἐπιστολὴ τῆς Κ. Μαιντανόν.	» 99
Περὶ τῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἠγωνιακῆς σοφίας. Πρόλογος.	» 104
Γνωμικὰ ἐκ τοῦ Προμηθέως τοῦ Αἰσχύλου.	» 112
Ἐκλέτη (Συνέχεια).	» 113
Ἡ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς σοφίας πρωτοτυπία καὶ προτερικότης διεκδικούμενα: (Συνέχεια).	» 129

Ἀπάντησις πρὸς τὸν φίλον Γεώργιον.	Σελίς	455
Εἰκόνες καὶ Χαρκατῆρες.	»	459
Ὁ αὐτοκράτωρ Τραϊανός.	»	460
Ἐπιστολὴ Α΄ πρὸς Γλαύκωνα ἀποτρεπτικὴ.	»	466
Γνωμικὰ ἐκ τοῦ Προμηθέως τοῦ Αἰσχύλου (Συνέ.)	»	481
Ἐναρέτη (Συνέχεια καὶ τέλος).	»	485
Κατὰ τίνα τρόπον δρῶσιν ἐν Ἑλλάδι οἱ νόμοι τοῦ πολιτισμοῦ (Συνέχεια).	»	494
Περὶ Ἀράβων ἢ Βεδουϊτῶν καὶ Φελλάγων (Συ- νέχεια καὶ τέλος).	»	219
Ἐπιστολὴ Β΄ πρὸς Ἀγαθοκλέα.	»	225
Γνωμάτευσις περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Ὄργανισμοῦ. »		226
Ἀφιέρωμα, τῷ Ἐμπολαίῳ καὶ Κερδῶν Ἑρμῆ. »		238
Ἐπιστολὴ πρὸς Χαιρεφῶντα νομισματικὴ. »		244
Συνοικέσιον διεθνές.	»	254
Γνωμικὰ ἐκ τῶν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας τοῦ Αἰσχύλου »		255
Ἡ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς σοφίας πρωτοτυπία καὶ προτεραιότης διεκδικούμεναι (Συνέχ. καὶ τέλος) »		257
Ἐπιστολὴ Β΄ πρὸς Γλαύκωνα ἀποτρεπτικὴ. »		282
Μετάφρασις τῆς Κολάσεως τοῦ Δάντου. »		297
Δοκίμιον μεταφράσεως.	»	306
Ἡ Χώρα τῆς Κοκέν.	»	314
Θηριοκτονία ἐν Κεφαλληνίᾳ	»	317
Γνωμικὰ ἐκ τῶν Περσῶν τοῦ Αἰσχύλου. »		319
Κατὰ τίνα τρόπον δρῶσιν ἐν Ἑλλάδι οἱ νόμοι τοῦ πολιτισμοῦ.	»	321
Μία σκηνὴ ἐκ τοῦ δράματος τῆς Μηδείας τοῦ Εὐριπίδου.	»	331
Συνέχ. καὶ τέλος τῆς πρὸς Χαιρεφῶντα ἐπιστολῆς »		337
Ὁ Κικέρων ἐν ἐξορίᾳ διατελών.	»	354
Ὁ Φιλοκτῆτης ἐγκαταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς νήσου Δήμου.	»	368
Μικρὰ τῆς ἱστορικῆς σελίς τῆς νήσου Κεφαλληνίας »		375
Ἀνατύπωσις τῆς Ἀγγελίας τοῦ Αἴνου.	»	377
Πόρισμα.	»	384

